

ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.

ਭਾਈ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ। 1991 ਦਾ ਨੰਬਰ 8558-ਐਮ.

19 ਨਵੰਬਰ, 1991

ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਐਕਟ, 1968—ਐੱਸ. 24(4)—ਮਿਲਰੇਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ—ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 9 ਦਸੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਲਿਆ—20 ਦਸੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ—ਸਰਗਰਮ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕਮੀ ਪਾਈ ਗਈ—ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ—9 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਗਈ, 1990—ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸਤੰਬਰ, 1990—21 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ—ਇੰਨੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਦੋਸ਼ੀ, ਇਸਲਈ, ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਮੁੜ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਕੇਂਦਰੀ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ-ਕੌਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨਸੈਕਟੀਸਾਈਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਲਏ ਗਏ ਮਿਲਰੇਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 21 ਮਈ 1991 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਐਸ. 24 (ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਕੇਂਦਰੀ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਰੇਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਮੁੜ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 4) ਕੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੀ 9 ਮਾਰਚ, 1990 ਨੂੰ 3 ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ ਮਿਲਰੇਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ ਸਤੰਬਰ, 1990 ਨੂੰ 3 ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 9 ਮਾਰਚ, 1990 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 11)

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਨੁਸੂਚੀ P/1 ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P/2 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ,
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਅਨੁਜ ਰੌੜਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਗੁਲਸ਼ਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.

ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਬਲਾਕ ਭਿੱਖੀਵਿੰਡ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਗੁਰਜੀਤ ਖੰਡ ਸਟੋਰ, ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਟਾਰੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਨਿਰਮਾਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਨੂ ਫੈਕਟਰਿੰਗ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਸਟਾਫ਼, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਐਕਟ, 1968 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਧਾਰਾ 3(k) (i) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਮਿਡੀਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 21 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਬਲਾਕ ਭਿੱਖੀਵਿੰਡ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ 9 ਦਸੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਸੁਰ ਸਿੰਘ, ਬਲਾਕ ਭਿੱਖੀਵਿੰਡ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਗੁਰਜੀਤ ਖੰਡ ਸਟੋਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਟਾਰੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਮਿਲਰਨ 75 ਨੀਰ ਸੋਟ ਡਬਲਯੂਪੀ (ਟੀਐਸਆਈ ਉਤਪਾਦਨ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਡਬਲਯੂਪੀ) ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਏ ਗਏ ਖਾਦ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਧੀਵਤ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਪੈਕਟ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ; ਦੀ. ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਮੁੱਖ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਮੂਨਾ 20 ਦਸੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਐਨਾਲਿਸਟ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਟੈਸਟਿੰਗ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਮੂਨਾ ਆਈਐਸਆਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 75 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 62.9 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ।

(3) 9 ਮਾਰਚ, 1990 ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ 21 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਰਨ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਦੌਰਾਨ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਟਾਰੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕੀਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ

ਸੀ। ਸੀਆਈਡੀ ਸਤੰਬਰ, 1990 ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਰੀਖਣ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਤੋਂ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 24(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਭਾਈ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ 281 (ਐਸ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.)

(5) ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 21 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24(2) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 3172—75 ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 28 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੈਪਲ ਮੁੜ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਨਮੂਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁੜ-ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

(6) ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

- (2) ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕਾਪੀ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇਗੀ।
- (3) ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ 28 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(4) ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ, ਜੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਇਨਸੈਕਟੀ ਸਾਈਡਜ਼ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ।

(7) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਮਿਲਰਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ 21 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 (ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਰਨ ਰੀਅਨਾਲਿਸ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 4)

(8) ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 15 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮਾਰਚ, 1989 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ 9 ਮਾਰਚ, 1990 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ ਮਿਲਰਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ ਸਤੰਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 9 ਮਾਰਚ, 1990 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24(4) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਤੋਂ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਮੁੜ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਐਚ. ਲੈਂਗ, ਏ ਜਰਮਨ ਨੈਸ਼ਨਲ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਇਰ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਘੀਸਾ ਰਾਮ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ

- (1) 1986 (1) ਆਰਸੀਆਰ 176.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 970

ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (AL Bahri, J.) 283

ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਐਸ.ਕੇ. ਅਹੂਜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (3) ਅਤੇ ਏ.ਐਲ. ਬਤਰਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ।'

(10) ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਮਰੱਥ/ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ 9 ਮਾਰਚ, 1990 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕ੍ਰਿਤਾਹੀ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ.

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ, 21 ਜੂਨ, 1991 ਦੇ ਸੰਮਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਕੱਤਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ, ਪਾਲਣਾ ਲਈ।

(12) ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਏ. ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ 11936 ।

7 ਜਨਵਰੀ, 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਕਲਾ. 226— ਰਿਵਰਸ਼ਨ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਲ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ—ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ACR ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਟੀਨ ਵਿਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ — ਰਿਵਰਸ਼ਨ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਦਫ਼ਤਰੀ ਨੋਟ ਵਿਚ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਏ.ਸੀ.ਆਰ

(3) 1989 ਆਰਸੀਆਰ 596

(4) 1991 (2) CLR 614.